

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 646
วันที่ 26 ต.ค. 2550

ที่ พม 0505/

3117

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1034 ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

สว. 2/49
วัน 21/10/50
เวลา 13.20 น.

24 มกราคม 2550

เรื่อง การนำเสนอมาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน
ต่อคณะรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พรบ.ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มาตรา 5(1) หน้า 1-2
จำนวน 70 ฉบับ
2. Checklist การนำเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน 1 ฉบับ
3. มาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน
ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 70 ฉบับ

ตามที่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มาตรา 5 (1) คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) มีหน้าที่เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี และกยช. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ตลอดจนเสนอมาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ ทั้งในระยะต้นและระยะยาวต่อ กยช. กยช.จึงมีมติให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) นำเสนอมาตรการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป ทั้งนี้มาตรการดังกล่าว มี 6 ประการ คือ

1. มาตรการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว โดยการจัดอบรมบิดา มารดา ผู้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ สามารถดูแลและส่งเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสมตามวัย และให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการครอบครัวในชุมชน ตลอดจนการเพิ่มพื้นที่ หรือกิจกรรมสำหรับครอบครัว และพัฒนาสื่อในการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้แก่ครอบครัว โดยจัดเป็นแผนยุทธศาสตร์ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชน จังหวัด และประเทศ

/2. มาตรการ.....

2. มาตรการส่งเสริมศักยภาพประคองผ่านวัยในเด็กและเยาวชน โดยการเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพตามวัยด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์ทุกรูปแบบ ตั้งแต่วัยเด็ก เยาวชนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน 5 ระดับ คือ ระดับเด็กและเยาวชน ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับจังหวัดและภูมิภาค และระดับชาติ

3. มาตรการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยการใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขวิกฤตสังคมให้เป็นมาตรฐานกลางของกระทรวงศึกษาธิการ และมีระบบติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐานซึ่งมีการดำเนินงาน คือ การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียนการป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ นอกจากนี้สถานศึกษาต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (ม.63) อันเกี่ยวกับการจัดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

4. มาตรการส่งเสริมระบบเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียน และสถานศึกษา ซึ่งต้องมีการจัดทำมาตรฐานกลางการปฐมนิเทศนักเรียน นักศึกษาให้เป็นมาตรฐานเดียวกันภายใต้ความคิดผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในระบบการศึกษาของสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาในการปฐมนิเทศ และการติดตามประเมินผลสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานกลาง ตลอดจนการเสนอคณะรัฐมนตรีให้วันประชุมผู้ปกครองเป็นวันลาที่ไม่นับเป็นวันลา ซึ่งผู้ปกครองไม่ถูกหักค่าแรงหรือขาดงาน นอกจากนี้ควรมีการจัดอบรมให้อาจารย์ฝ่ายแนะแนว และอาจารย์ฝ่ายปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิเด็ก และจิตวิทยาพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย เพื่อเป็นวิทยากรตัวคูณในการอบรมให้กับผู้ปกครอง โดยกำหนดให้เป็นหัวข้อบังคับในการปฐมนิเทศซึ่งอาจจะมีใบประกาศรับรองให้ผู้ปกครองที่ผ่านการอบรมหลักสูตรดังกล่าว

5. มาตรการปรับปรุงระบบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ โดยการปรับโครงสร้างสายงานการกำกับดูแลโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐ และเอกชนให้ขึ้นตรงต่อสายงานเดียวกัน เพื่อเป็นเอกภาพในการกำกับดูแลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน กำหนดมาตรฐานโรงเรียนอาชีวศึกษาที่สังกัดภาครัฐ และภาคเอกชนให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน จัดทำฐานข้อมูลโรงเรียนอาชีวศึกษา ตลอดจนมีนโยบายในการปรับปรุงการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

6. มาตรการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาแบบมีส่วนร่วม เพื่อการแก้ไขปัญหาเชิงรุก โดยการส่งเสริมการประกวดนวัตกรรมความเป็นเลิศในสายอาชีพทั้งในด้านสิ่งประดิษฐ์ และด้านสังคม และการจัดนิทรรศการและเวทีเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีการบูรณาการร่วมกันจากหลายภาคส่วน คือ สถานศึกษา องค์กรพัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ เป็นต้น

ทั้งนี้ ตามมาตรการส่งเสริมระบบเครือข่ายในโรงเรียนและสถานศึกษามีประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการฯ เห็นควรเสนอเป็นนโยบายระดับชาติ ได้แก่ การกำหนดให้วันประชุมผู้ปกครองที่เป็นวันลาไม่นับเป็นวันลาและไม่ถูกหักค่าแรง เพื่อให้ทุกฝ่ายเห็นความสำคัญของกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง อันเป็นกลไกสำคัญในการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชน และเกิดเครือข่ายผู้ปกครองที่เข้มแข็ง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

ในการนี้ พม. ในฐานะที่รับผิดชอบการดำเนินงานดังกล่าว จึงขอให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำเสนอมาตรการแนวทางการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชนเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป ในประเด็นต่อไปนี้

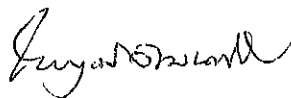
1. ดำเนินงานตามมาตรการแนวทางการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน 6 ประการ คือ

- 1.1 มาตรการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว
- 1.2 มาตรการส่งเสริมศักยภาพปกครองผ่านวัยในเด็กและเยาวชน
- 1.3 มาตรการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
- 1.4 มาตรการส่งเสริมระบบเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียน และสถานศึกษา
- 1.5 มาตรการปรับปรุงระบบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
- 1.6 มาตรการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาแบบมีส่วนร่วม

2. ดำเนินงานตามนโยบายระดับชาติ ได้แก่ การกำหนดให้วันประชุมผู้ปกครองที่เป็นวันลาไม่นับเป็นวันลาและไม่ถูกหักค่าแรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ วัฒนศิริธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์

เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

โทร.0 2651 6524, 0 2255 5850 - 7 ต่อ 148

โทรสาร 0 2651 7788, 0 2651 6524

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑
เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์* เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง

กลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ*เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี
 - (๒) พิจารณากำหนดแผนหลักเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนของรัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับนโยบายเยาวชนแห่งชาติ
 - (๓) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำโครงการหรือแผนงานเกี่ยวกับเยาวชน ตลอดจนการประสานงาน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามโครงการและแผนงานนั้น
 - (๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการแผนงานหรือโครงการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีอเนงหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน
 - (๕) เสนอรายงานแผนงานการดำเนินงานเกี่ยวกับเยาวชนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
 - (๖) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับเยาวชนตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
- ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

การนำเสนอมาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน
ต่อคณะรัฐมนตรี

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

ผลการดำเนินงาน

คณะกรรมการศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

1. ความเป็นมา

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) ครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2548 ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) เป็นประธาน ได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา จำนวน 3 ท่าน มีรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง (นายจักรภพ เพ็ญแข) เป็นประธาน อนุกรรมการได้แก่นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กและเยาวชนทั้งภาครัฐและเอกชน รวม 24 ท่าน ซึ่งคณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่

1. ดำเนินการศึกษสาเหตุ และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน
2. เสนอมาตรการ แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชนเป็นรูปธรรมในระยะยาว
3. แต่งตั้งคณะทำงานช่วยปฏิบัติงานแก่คณะกรรมการฯ ได้ตามความเหมาะสม
4. รายงานผลการดำเนินงานต่อ กยช.

(รายละเอียดในภาคผนวก)

2. การดำเนินงานของคณะกรรมการศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

2.1 แนวทางการดำเนินงาน

คณะกรรมการได้ศึกษาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน ดังนี้

2.1.1 รวบรวมผลงานการศึกษาวิจัย การเสวนา และการประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 24 เรื่อง (รายละเอียดในภาคผนวก)

2.1.2 จัดระดมความคิดเห็นคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น จิตแพทย์ ศิลปิน และสื่อมวลชน

2.1.3 แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดมาตรการ รูปแบบวิธีการปฏิบัติ ที่เป็นรูปธรรม ได้แก่

- 1) คณะทำงานเรื่องการจัดระบบข้อมูลและองค์ความรู้เพื่อการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน มีนายสรรพสิทธิ์ คุ้มพ่ประพันธ์ เป็นประธาน
- 2) คณะทำงานสร้างและส่งเสริมระบบเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียนและสถานศึกษา มีนายรัชชัย ไทยเขียว เป็นประธาน
- 3) คณะทำงานปรับปรุงระบบการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอาชีวศึกษามีนายทัศนัย ไกรวัฒนพงษ์ เป็นประธาน
- 4) คณะทำงานสร้างสรรค์กิจกรรม “ประคองผ่านวัย” สำหรับเด็กและเยาวชน มีนายเกื้อ แก้วเกต เป็นประธาน

2.2 ผลการดำเนินงาน

* ข้อมูลองค์ความรู้เรื่องสาเหตุและปัจจัยปัญหา ผลกระทบของการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เคยประสบปัญหาทะเลาะวิวาทโดยตรง รวมทั้งผลงานวิจัยทางวิชาการต่างๆ

* มาตรการแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาททะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

* รูปแบบ วิธีการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาคือเป็นรูปธรรม

2.2.1 องค์ความรู้เรื่องสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

1) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และจิตใจของเด็กและเยาวชนเอง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการกระตุ้นหรือแรงขับของฮอร์โมนเพศซึ่งทำให้มีผลต่อพฤติกรรมควบคุมตนเอง ขาดความยับยั้งคิด และความยับยั้งใจ

2) ปัญหาที่เกิดจากสภาพครอบครัวแบบต่าง ๆ คือ ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม ไม่สามารถเป็นแบบอย่างในการหล่อหลอม ครอบครัวที่ขาดทักษะความเป็นพ่อแม่ ขาดทักษะในการจัดการปัญหาและไม่สามารถดูแลเด็กได้อย่างเหมาะสมตามวัยซึ่งมีผลทำให้เด็กและเยาวชนขาดที่ยึดเหนี่ยว ขาดคุณค่าในตนเอง เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน และถูกกลุ่มเพื่อนชักจูงได้ง่าย

3) ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ โดยเฉพาะในกรณีที่มีการเรียนเป็นรอบเช้า รอบบ่าย ทำให้ครูกับศิษย์มีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกัน ขาดการดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

4) ปัญหาที่เกิดจากการเลียนแบบจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ที่มีการต่อสู้ใช้ความรุนแรง

5) ปัญหาที่เกิดจากวัฒนธรรมย่อยระบบรุ่นพี่ที่สืบทอด ครอบครัวค่านิยม ทักษะคิดเป็นเวลานาน ส่งผลให้มีการโต้ตอบ แก้แค้นอย่างไม่จบสิ้น และกลายเป็นปัญหาสังคมซึ่งจำเป็นต้องใช้กลไกเครือข่ายระหว่างโรงเรียน หรือระหว่างกลุ่มโรงเรียน แก้ไขให้หมดสิ้นไป

6) ปัญหาที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม โดยไม่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของครอบครัว หรือ ปัจจัยอื่น ๆ

7) ระบบปฐมนิเทศในโรงเรียน สถานศึกษาขาดมาตรการกลางที่จะวัดผลสัมฤทธิ์ได้ จึงไม่สามารถตอบสนองต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาคือ

8) ระบบการส่งเสริม ประสานเครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง และระหว่างผู้ปกครองกับผู้ปกครอง ขาดความยั่งยืน

9) เด็กและเยาวชนขาดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพตามวัย (ที่นอกเหนือจากการเรียนในหลักสูตร) โดยเฉพาะนักเรียนอาชีวศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยทองในการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เป็นวัยที่เริ่มต้นสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัว (แสวงหาเอกลักษณ์) เป็นวัยที่มีพลังสร้างสรรค์พร้อมที่จะทำความดี ถ้ามีผู้สนับสนุนนำทางให้เกิดกิจกรรม “การรวมกลุ่มต่างๆ” ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาดตนเองและสังคมตลอดจน

ในสถาบันอาชีวศึกษาซึ่งขาดบุคลากรที่มีทักษะความชำนาญด้านการจัดกิจกรรมรวมกลุ่มส่งเสริมพัฒนาตามวัย ทำให้กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ส่วนตนขาดความต่อเนื่องและขาดความยั่งยืน

10) ปัญหาการบริหารจัดการในระดับนโยบายและระดับสถาบันการศึกษา

10.1 การขาดเอกภาพในการกำหนดนโยบาย การส่งเสริมสถาบันอาชีวศึกษา ระหว่างสถาบันรัฐและเอกชน ซึ่งเกิดจากปัญหาเชิงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ

10.2 การขาดมาตรฐาน การบริหารจัดการทั้งทางด้านกายภาพ ระบบการเรียน การสอน การบริหารงานบุคคล และระบบงบประมาณ

10.3 ขาดการจัดระบบฐานข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดนโยบาย และจัดทำแผน การแก้ไขพัฒนา

2.2.2 องค์ความรู้เรื่องผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

การทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชนในปัจจุบันถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งและ ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสังคมอย่างไม่มีที่สิ้นสุด การทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะปรากฏมา ในรูปแบบใดก็ตาม ปัญหาสำคัญที่สุดที่จะตามมาในระยะยาวคือ

เด็กและเยาวชนเหล่านั้นจะพัฒนาตนกลายเป็นผู้ใช้ความรุนแรงต่อไป กล่าวคือเมื่อเด็ก และเยาวชนเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ มีครอบครัว ก็จะเป็นบิดามารดาที่ขาดทักษะการเรียนรู้ในกระบวนการ แก้ไขปัญหา รวมทั้งการปรับพฤติกรรมเมื่อมีปัญหา ในที่สุดเด็กและเยาวชนเหล่านั้นก็จะจัดการแก้ไขปัญหา ด้วยการใช้ความรุนแรง กลายเป็นวงจรของความรุนแรงถ่ายทอดเป็นมรดกถึงลูกหลาน (Intergeneration Transmission of violence) และจะส่งผลไปถึงการใช้ความรุนแรงต่อสังคม และก่อให้เกิดปัญหาในสังคม ตามมาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้แก่

- ผลกระทบต่อร่างกายของผู้ถูกรกระทำ ร่างกายได้รับความบาดเจ็บอาจพิการและเสียชีวิต ในที่สุด

- ผลกระทบต่อจิตใจ มีความหวาดกลัว วิดกกังวลและรู้สึกขาดความมั่นคงในความปลอดภัย

- ผลกระทบต่อครอบครัว สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก เสียชื่อเสียงต่อวงศ์ตระกูลและ ทรัพย์สิน

- ผลกระทบต่อสังคม มีการทำลายทรัพย์สินสมบัติสาธารณะ และขาดความมั่นคงในชีวิต และทรัพย์สินของบุคคลต่าง ๆ ในสังคม

2.2.3 มาตรการ แนวทาง การป้องกันและแก้ไขปัญหาคะเลาวิพาในเด็กและเยาวชน ซึ่งประกอบด้วยมาตรการและแนวทางทั้งในด้านการป้องกันแก้ไขและทั้งในระยะสั้นและระยะยาว คือ

ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
1.	มาตรการส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่สถาบันครอบครัว	1.1 จัดอบรมบิดา มารดา ผู้ปกครองให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ ให้มีทักษะความสามารถในการดูแลเด็กและเยาวชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามวัย ตลอดจนมีทักษะในการจัดการกับปัญหา การเป็นแบบอย่างที่ดี พร้อมทั้งสามารถจัดหาบริการหรือเตรียมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมศักยภาพและการพัฒนาตามวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1.2 จัดตั้งศูนย์บริการครอบครัวในชุมชน โดยถ่ายโอนอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1.3 เพิ่มพื้นที่หรือกิจกรรมสำหรับครอบครัว เช่น สวนหย่อม ลานดนตรีและพิพิธภัณฑสถาน เป็นต้น 1.4 การพัฒนาและจัดหาสื่อ หรือสื่อมวลชน เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่ครอบครัว โดยจัดเป็นนโยบายแผนยุทธศาสตร์ในทุกเรื่องดังกล่าวและในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชน จังหวัด และประเทศ	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ว่า CEO องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย กทม.
2.	มาตรการ ส่งเสริมศักยภาพประคองผ่านวัยในเด็กและเยาวชน	เสริมสร้างพัฒนาศักยภาพตามวัยด้วยกิจกรรมทุกรูปแบบ ตั้งแต่วัยเด็ก เยาวชนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแก้ปัญหาตนเอง ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การขับเคลื่อน 5 ระดับ คือ 2.1 <u>ระดับเด็กและเยาวชน</u> เชิงรุก : สร้างประสบการณ์กลุ่มทุกช่วงอายุ เช่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มเยาวชนในและนอกระบบการศึกษา สนับสนุนส่งเสริมสถานักเรียน การรวมกลุ่มในมหาวิทยาลัยฯ	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวง ICT สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
		<u>เชิงรับ</u> : บังคับใช้กฎหมายปฏิรูปการศึกษา กฎหมายคุ้มครองเด็ก และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก ฯลฯ 2.2 ระดับครอบครัว <u>เชิงรุก</u> : เร่งรัดการสร้างศูนย์พัฒนาและบริการครอบครัวในชุมชน รวมกลุ่มครอบครัวและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายบ้าน วัด โรงเรียนมีบทบาทร่วมกัน <u>เชิงรับ</u> : รณรงค์และสนับสนุนการจัดกิจกรรมครอบครัวมากขึ้น บังคับใช้กฎหมายคุ้มครองเด็ก 2.3 ระดับชุมชน <u>เชิงรุก</u> : จัดทำแผนพัฒนาและแก้ไขปัญหาเยาวชนระดับชุมชน และระดับอบต. โดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในชุมชน <u>เชิงรับ</u> : สนับสนุนส่งเสริมอำนวยความสะดวกงานพัฒนาและแก้ไขปัญหาเยาวชนทุกระดับ 2.4 ระดับจังหวัดและภูมิภาค <u>เชิงรุก</u> : ประกาศเรื่องเด็กและเยาวชน ให้เป็นวาระของจังหวัด ผู้ว่า CEO เป็นผู้นำตั้งทุกส่วนของสังคม เข้าร่วมประชุม Workshop ระดับจังหวัด ทำ Roadmap และติดตามการทำงานด้านเด็กและเยาวชน <u>เชิงรับ</u> : สนับสนุนส่งเสริมอำนวยความสะดวกงานพัฒนาและแก้ไขปัญหาเยาวชนทุกระดับ 2.5 ระดับชาติ <u>เชิงรุก</u> : ประกาศเรื่องเด็กและเยาวชน ให้เป็นวาระแห่งชาติ จัดประชุม Workshop ทำ Roadmap บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเรื่องเด็กและเยาวชนอย่างจริงจัง ส่งเสริมสนับสนุนอำนวยความสะดวกพัฒนาเยาวชนทุกระดับ <u>เชิงรับ</u> : ปรับปรุงกฎหมายส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติโดยเร็ว เพื่อเป็นแกนในการทำงานอย่างต่อเนื่องและเป็นเอกภาพ	

ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
3.	มาตรการ จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา	3.1 <u>การจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขวิกฤตสังคมของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นมาตรฐานกลาง และมีระบบการติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐาน</u> 1) รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ศึกษาและจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล - เยี่ยมบ้านนักเรียน - ประสานผู้ปกครอง และชุมชน 2) คัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจัดกลุ่มนักเรียน 4 กลุ่ม คือ กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 3) ส่งเสริมนักเรียน จัดกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพและเสริมศักยภาพนักเรียน - กิจกรรมโฮมรูม - ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน - กิจกรรมเสริมความถนัดและความสนใจและเสริมสร้างทักษะดำรงชีวิตและกระบวนการลูกเสือสามัญ 4) ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 1. ให้คำปรึกษาเบื้องต้น 2. จัดกิจกรรมสำหรับป้องกัน แก้ไขปัญหานักเรียน - กิจกรรมเสริมหลักสูตร - กิจกรรมดูแลแก้ไขปัญหานักเรียน (ระบบป้องกันแก้ไขวิกฤตความรุนแรง/แนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติด/การป้องกันยับยั้งการฆ่าตัวตาย)	กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม

ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
		5) ส่งต่อ - วิเคราะห์ปัญหาซ้ำซ้อนหาทางแก้ไข - บันทึกการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เกี่ยวข้องภายในและภายนอกโรงเรียน - ติดตามประเมินผล 3.2 <u>สถานศึกษาต้องดำเนินการตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (ม.63)</u> 1) การจัดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก จัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยการสร้างความรู้สึกรู้สึกเห็นอกเห็นใจ การเข้าใจ ความสามัคคี เช่น การมีเพื่อนคู่หู เด็กเรียนเก่งคู่กับเด็กเรียนไม่เก่ง กีฬาสี กิจกรรมค่ายลูกเสือ เป็นต้น 2) การจัดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้ปกครอง - จัดพบผู้ปกครองเทอมละ 1 ครั้ง โดยนำปัญหาของเด็กมาพูดคุย แลกเปลี่ยนเพื่อให้ทราบข้อมูลที่แท้จริงอันจะเป็นการร่วมแก้ไขป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท หรือพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด - จัดเวทีแลกเปลี่ยนหรือกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารระหว่างกัน 3) การจัดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน - การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการประเมินสถานะ ความต้องการของเด็กและเยาวชน การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่เด็กและเยาวชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	

ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
4.	มาตรการส่งเสริมระบบ เครือข่ายผู้ปกครองใน โรงเรียนและสถานศึกษา	4.1 การจัดทำมาตรฐานกลางการประชุมนิเทศนักเรียนนักศึกษาให้เป็นมาตรฐานเดียวกันภายใต้ความคิด “ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในระบบการศึกษาของสถาบันการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา” 1) การจัดปฐมนิเทศรวม 2) การจัดปฐมนิเทศเป็นรายห้อง โดยกำหนดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์หรือละลายพฤติกรรมและทำเนียบผู้ปกครอง เพื่อสร้างความยั่งยืนของเครือข่ายครู-ผู้ปกครอง ในแต่ละห้องทุกชั้นเรียน ซึ่งจะทำให้สมาชิกรู้จักกันมากขึ้น สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน การเลี้ยงดูบุตร หลาน โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก อันเป็นการป้องกันและสกัดกั้นปัญหาที่เกิดขึ้นในเบื้องต้นได้เป็นอย่างดี 3) การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานกลาง 4) เสนอ คณะรัฐมนตรีให้กำหนดวันประชุมผู้ปกครอง “เป็นวันที่ไม่นับเป็นวันลา” ที่ไม่ถูกหักค่าแรงหรือขาดงาน โดยมีหนังสือเชิญประชุมของสถานศึกษาเป็นเอกสารหลักฐานประกอบ 4.2 จัดอบรมให้อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและอาจารย์ฝ่ายปกครองมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิเด็กและจิตวิทยาพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย เพื่อเป็นวิทยากรตัวคูณในการอบรมผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาได้ 1) จัดอบรมอาจารย์แนะแนว อาจารย์ฝ่ายปกครองให้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็ก พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 และจิตวิทยาพัฒนาการในแต่ละช่วงวัยเด็ก 2) จัดอบรมผู้ปกครอง ให้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็ก พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 และจิตวิทยาพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัยเด็ก จากอาจารย์ฝ่ายปกครอง และอาจารย์ฝ่ายแนะแนวที่ผ่านการอบรม โดยกำหนดให้เป็นหัวข้อบังคับในการปฐมนิเทศเด็กซึ่งอาจจะมีใบประกาศรับรองให้ผู้ปกครองที่ผ่านการอบรมหลักสูตรดังกล่าวด้วย	กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน

ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
5.	มาตรการปรับปรุงระบบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ	5.1 สร้างความเป็นเอกภาพของหน่วยงาน ปรับปรุงโครงสร้างสายงานการกำกับดูแลโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนให้ขึ้นตรงต่อสายงานเดียวกัน เพื่อเป็นเอกภาพในการกำกับดูแลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน 5.2 จัดทำฐานข้อมูลโรงเรียนอาชีวศึกษาเพื่อให้ทราบถึงความพร้อม ปัญหา ความต้องการของแต่ละสถานศึกษาและของแต่ละโซน เพื่อใช้ในการวางแผนแก้ไขและพัฒนาในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ 5.3 กำหนดมาตรฐานโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งที่สังกัดภาครัฐและเอกชนให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จำนวนครูต่อจำนวนนักเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน เงินสนับสนุน ฯลฯ 5.4 ขยายความร่วมมือในรูปแบบของทวิภาคี ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการโรงงาน หรือบริษัท ในการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนถึงการสนับสนุนการสร้างงานแก่นักเรียนนักศึกษา 5.5 มีนโยบายการพัฒนาครู ตรวจสอบมาตรฐานความรู้ ความสามารถ 5.6 มีนโยบายแลกเปลี่ยนนักเรียนในระหว่างโรงเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่แต่ละสถาบันมีความเชี่ยวชาญ 5.7 มีงบประมาณและแรงจูงใจในการจัดการกับปัญหาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละท้องที่ 5.8 มีนโยบายการประชาสัมพันธ์ในการสร้างค่านิยมที่สังคมมีต่อนักเรียนอาชีวศึกษาให้ถูกต้อง	กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กทม.

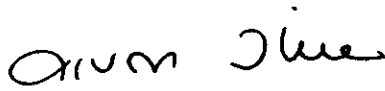
ที่	มาตรการ	แนวทางการดำเนินงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
6.	มาตรการ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนา แบบมีส่วนร่วม เพื่อการแก้ไข ปัญหาเชิงรุก	ส่งเสริมการประกันคุณภาพ ความเป็นเลิศในสายอาชีพทั้งใน “ด้านสิ่งประดิษฐ์” และ “ด้านงานบริการสังคม” เพื่อยกระดับความมีคุณค่าแห่งตน โดยจัดนิทรรศการและเวทีเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการหลายภาคส่วนเข้าด้วยกันคือ สถานศึกษา องค์กรพัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ เป็นต้น	กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี กระทรวง ICT

Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

ชื่อเรื่อง มาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.	กำหนดเวลาที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างช้าที่สุด					-
2.	ระบุความจำเป็นที่บังคับต้องให้เสนอเรื่องนี้ต่อคณะรัฐมนตรี					รายละเอียด
	กฎหมาย	กฎ	ระเบียบ	มติ กรม.	อื่น ๆ	
2.1	✓					-พรบ.ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มาตรา 5(1) คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (กยช.) มีหน้าที่เสนอ นโยบายและความเห็นชอบเกี่ยวกับเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี
3.	การถามความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม-.....หน่วยงาน					
	ชื่อหน่วยงาน			เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผลที่สอบถาม
3.1	-			-	-	-
4.	การถามความเห็นจากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง รวม - คณะ			เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	หมายเหตุ
4.1	-			-	-	-
แนบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและรายงานการประชุมของคณะกรรมการแต่ละคณะ						

5.	ร่างมติคณะรัฐมนตรีที่ต้องการ คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบกับมาตรการแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในเด็กและเยาวชน โดยขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร เป็นต้น ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน ในประเด็นต่อไปนี้ คือ 5.1 ดำเนินงานตามมาตรการ 6 ประการ ได้แก่ 5.1.1 มาตรการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว 5.1.2 มาตรการส่งเสริมศักยภาพประคองผ่านวัยในเด็กและเยาวชน 5.1.3 มาตรการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา 5.1.4 มาตรการส่งเสริมระบบเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียน และสถานศึกษา 5.1.5 มาตรการปรับปรุงระบบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน 5.1.6 มาตรการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาแบบมีส่วนร่วม 5.2 ดำเนินงานตามนโยบายระดับชาติ ได้แก่ การกำหนดให้วันประชุมผู้ปกครองที่เป็นวันลานับเป็นวันลาและไม่ถูกหักค่าแรง
6.	ลายมือชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (นางกานดา วัชรากย์) ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์